

РЕШЕНИЕ

№ 7435

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6697** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 14.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 5 състав по нахд № 22151/2012 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 11246-0012441/15.08.2011 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че месечният отчет е изваден от фискалното устройство и се съхранява в касовата книга на първия почивен ден след 31.03.2011 г. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответната страна – ТД на НАП - С., чрез процесуалния представител юрк. Г., оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1

АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН, която не се оспорва от нарушителя. Съдът е приел, че при извършена проверка от инспектори по приходи на 27.11.2011 г. в обект – магазин за продажба на месо, стопанисван от [фирма], било установено, че в книгата за дневните финансови отчети не се съхранява съкратения отчет от фискалната памет на фискалното устройство на страницата за датата на последния ден от периода 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ е осъществено и законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наредбата, в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, който се съхранява в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода (ал. 2). В случая е установено по категоричен, че е осъществен съставът на посочената разпоредба – в обект, стопанисван от касатора в книгата за дневните финансови отчети не се съхранява съкратения отчет от фискалната памет на фискалното устройство на страницата за датата на последния ден от периода 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. Извършването на посоченото нарушение не се оспорва от касатора. Твърдението в касационната жалба, че съкратеният отчет е бил поставен на друга дата, не е доказано. Същевременно, дори и да се приеме, че съкратен отчет е бил съхраняван на различна страница, то не опровергава извода за осъществяване на състава по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ, която разпоредба ясно посочва мястото на съхранение на отчета - на страницата за датата на последния ден от периода.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Законосъобразно за нарушението на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС в размера по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, тъй като нарушението не води до неотразяване на приходи.

Настоящата инстанция не споделя изложените от процесуалния представител на касатора доводи за маловажност на извършеното нарушение. Не може принципно да се приеме, че неизпълнението на задължението по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от

13.12.2006 г. представлява маловажен случай на административно нарушение, тъй като не разкрива никаква степен на обществена опасност. В процесния случай установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да се остави в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 10.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 5 състав по нахд № 22151/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.